

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства освіти і науки,
молоді та спорту України
29 березня 2012 року №384
(у редакції наказу Міністерства
освіти і науки України
від 05 червня 2013 року №683)

Форма № Н – 3.03

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА

ПРОГРАМА НОРМАТИВНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ІСТОРІЯ УКРАЇНИ»

підготовки бакалавр

**напряму 6.060103 «Гідротехніка (Водні ресурси)» та 6.060101 Будівництво
(спеціальності «Водопостачання та водовідведення»)**

Харків
ХНУМГ
2014 рік

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:

Харківським національним університетом міського господарства
імені О. М. Бекетова

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

канд. іст. наук, доцент кафедри історії і культурології М. В. Яцюк

Обговорено та рекомендовано до видання Вченою Радою ХНУМГ
імені О. М. Бекетова як тимчасово діюче до затвердження Науково-методичною
комісією з напрямів підготовки 6.060103 Гідротехніка (Водні ресурси)» та
6.060101 Будівництво (спеціальності «Водопостачання та водовідведення»).

Протокол № 9 «26» квітня 2013 року.

ВСТУП

Програма вивчення нормативної дисципліни «Історія України» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки за галуззю знань 0601 «Будівництво та архітектура» напрямів підготовки 6.060103 Гідротехніка (Водні ресурси)» та 6.060101 Будівництво (спеціальності «Водопостачання та водовідведення»).

Основою дисципліни є вивчення історичних, суспільно-політичних, державотворчих процесів, що відбувалися в минулому й відбуваються в сучасній Україні, їх об'єктивну зумовленість, взаємозв'язки та взаємозалежності.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є історична діяльність і суспільне життя українського народу в соціально-політичній та державотворчій сферах суспільства.

Міждисциплінарні зв'язки

Дисципліни, що передують вивченню даної дисципліни	Дисципліни, вивчення яких спирається на дану дисципліну
Вихідна	Історія української культури Соціологія Політологія Філософія

Програма навчальної дисципліни складається з таких змістових модулів:

1. Етнічна ідентифікація. Періоди, закономірності формування та розвитку етнополітичних процесів в українських землях.
2. Суспільно-політичний розвиток українського народу в контексті визначальних тенденцій розвитку державності України.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Історія України» є:

- залучення до фундаментальних засад державотворення, соціально-політичних та етнічних процесів в Україні;
- розвиток історичного мислення;
- пробудження відчуття власної причетності до державотворчих прагнень українського народу;
- формування уміння орієнтуватися у світі міжетнічних відносин з позицій гуманізму;
виховання патріотизму, етнічної толерантності.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Історія України» є:

- володіння інформаційними структурами;
- вміння здійснювати пізнавальні процеси;

- відтворення процесів репродуктивного мислення;
- оволодіння мотиваційними процесами;
- вміння орієнтуватись в сучасному суспільно-політичному житті;
- знаходити аналогію сучасних проблем в історичному минулому і пропонувати шляхи їх вирішення;
- застосовувати набуті знання у спілкуванні, дискусіях, обговоренні питань сучасності;
- гуманістичні ціннісні орієнтири в житті;
- знання періодизації, концептуальних проблем історії України, основних термінів і понять, дат і дійових осіб українського державотворення.

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

Знати:

- історіософські концепції щодо формування та розвитку українського етносу;
- основні закономірності, суть і наслідки етапів і процесів українського державотворення;
- історичні особливості пошуку оптимальних моделей будівництва незалежної України;
- історичні аспекти появи чисельних етносів в Україні, найбільш характерні риси їх спілкування між собою, в рамках держави;
- зародження історично української соціальної системи, наявність в ній ознак міжнародного впливу, поєднання історичного і сучасного;
- об'єктивні умови і суб'єктивні фактори в процесах гуманітарного, політичного життя народу;
- формування і розвиток історико-етнографічних регіонів України;
- історичні процеси в міграційних та еміграційних явищах українців;
- історію та історіографію в еволюції, їх місце і роль в гуманізації діяльності людини, громадянина;
- історію формування соціальних груп та їх роль в створенні оригінальної форми державності;
- основні закономірності розвитку державності, етносів в Україні;
- визначальні тенденції розвитку освіти, науки, техніки як фундаментальних основ рівня життя українського етносу;
- історію формування та діяльності громадських, культурологічних, освітніх, політичних організацій українського народу;
- еволюцію, закономірність, ефективність розвитку (за періодами) державності України.

Вміти:

- аналізувати історичні джерела та історіографічну літературу;
- використовувати ознаки соціально-історичних епох та критерії причинно-наслідкових зв'язків історичних процесів;
- визначати періоди, закономірності формування та розвитку етнополітичних процесів в Україні;

- аналізувати сучасні документи та історичні матеріали, що відтворюють закономірності попереднього життя українського народу, визначати особливості сучасного соціально-політичного розвитку українського суспільства та його перспективу;
- узагальнювати наукову інформацію історичного, політичного, гуманітарного характеру;
- використовувати методи соціальних досліджень;
- визначати належність себе та учасників спільної діяльності до певного етносу;
- з врахуванням визначеної належності себе та оточуючих до певного етносу підтримувати сприятливий психологічний клімат при здійсненні спільної діяльності.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 108 години/ 3 кредити ECTS.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Модуль 1. Історія України

Змістовий модуль (ЗМ) 1.1 Етнічна ідентифікація. Періоди, закономірності формування та розвитку етнополітичних процесів в українських землях:

Тема 1. Джерела та історіографія історії України

Історичні джерела, їх різновиди. Формування історичних джерел в процесі становлення української нації та її державності. Іноземні джерела історії України. Сучасні методи дослідження історичних джерел. Допоміжні історичні дисципліни як засіб вивчення історичних джерел. Предмет історичної дисципліни – джерелознавства.

Історія та історіографія в еволюції, їх місце і роль в гуманізації діяльності людини, громадянина.

Українська історіографія: її поява і розвиток. Історіографія доби Київської держави. Історіографічні розвідки литовсько-польського періоду. Козацько-старшинська історіографія. «Автономістська» концепція XVII – XVIII ст. Народницька історіографія XIX ст. Українська історіографія в Австро-Угорській та Російській імперій початку XX ст. Українська радянська історіографія, її особливості. Завдання української історіографії доби незалежності.

Іноземна історіографія історії України. Антиукраїнські історичні міфи.

Тема 2. Українська етнологія: теорія та сучасна практика

Етнос та етногенез: концепції і теорії. Сутність етногенетичної еволюції. Український етнос в історичній ретроспективі. Етногенетичні процеси в давнину на теренах сучасної України. Проблеми етногенезу східних слов'ян. Феномен трипільської протоцивілізації. Місце України в слов'янському етногенезі. Етноісторичний розвиток українців у XIV-XX ст. Етнодемографічні зміни в Україні у XX ст. Формування етнографічних груп українців.

Етнополітика та її особливості в різні періоди життя українського народу.

Історіософські концепції щодо формування та розвитку українського етносу. Сутність автохтонної та міграційної теорій формування українського етносу. Ранньослов'янська концепція. Києворуська (давньоруська) концепція. Пізньосередньовічна концепція. «Азіатська теорія» слов'янського етногенезу.

«Народ-нація» в англійській, французькій та німецькій семантичній етатизації. Український народ в українській етнополітичній думці. Національна держава. Етнополітика та концепція забезпечення життєдіяльності українського етносу.

Історичні аспекти появи чисельних етносів в Україні, найбільш характерні риси їх спілкування між собою в рамках держави.

Тема 3. Освіта і наука в українській духовності

Особливості освітнього руху в Україні у XVI-XVII ст. Боротьба за збереження української національної самобутності в культурно-освітній сфері в умовах ополячення та окатоличення українців. Роль православних парафіяльних шкіл в освіті українського народу. Ю.Дрогобич. Острозька академія як осередок православної української освітньої традиції.

Виникнення і роль православних братств у процесі розвитку української духовності в пізньосередньовічну та барокову епохи. Зміст освіти. Підтримка запорозькими козаками православних братств.

Києво-Могилянська академія як духовний, навчальний та науково-культурний центр східного та південного слов'янства. Постать митрополита Петра Могили.

Становлення університетської освіти в Україні. Реформи освітньої справи в Україні гетьмана Кирила Розумовського. Роль і значення Харківського імператорського університету в науково-освітньому житті підросійської України та українському національно-культурному відродженні XIX - початку XX ст. Київський та Чернігівський університети як освітньо-виховні центри свідомої української інтелігенції.

Історія формування та діяльність громадських, культурологічних, освітніх, політичних організацій українського народу. Об'єктивні умови і суб'єктивні фактори в процесах гуманітарного, політичного українського життя народу.

Визначальні тенденції розвитку освіти, науки, техніки як фундаментальних основ рівня життя українського етносу.

Тема 4. Етнографічні студії в контексті історії України

Поняття «етнографія» та етапи становлення етнографічних досліджень. Поняття терміну «етнографічне районування». Формування і розвиток історико-етнографічних регіонів України: Полісся, Волинь, Західна Україна, Поділля, Середня Наддніпрянина, Південь України, Слобожанщина.

Сутність етнографічної одноцілісності українських земель.

Тема 5. Українці і світ

Методологічні засади дослідження феномену української діаспори. Побутове й наукове розуміння поняття «діаспора». Термін «українська діаспора». Причини української еміграції. Проблема самоідентифікації

зарубіжних українців. Українська Всесвітня Координаційна Рада та Світовий Конгрес Українців як координаційні центри розвитку закордонних українців.

Історичні процеси в міграційних та еміграційних явищах українців: етапи формування української діаспори. Статистичні дані щодо розселення українців у світі.

Західна українська діаспора. Східна українська діаспора.

ЗМ 1.2 Суспільно-політичний розвиток українського народу в контексті визначальних тенденцій розвитку державності України

Тема 6. Українське державотворення: етапи та особливості

Історичні особливості пошуку оптимальних моделей будівництва незалежної України.

Еволюція, закономірність, ефективність розвитку (за періодами) державності України: Київська держава (Київська Русь), Галицько-Волинська держава, козацько-гетьманська держава (середина XVII - кінець XVIII ст.), Українська Центральна Рада, Українська Держава гетьмана П. Скоропадського, Українська Народна Республіка доби Директорії, ЗУНР, Україна (від 1991 року).

Основні закономірності, суть і наслідки етапів та процесів українського державотворення.

Тема 7. Українство у боротьбі з національним та соціальним гнобленням

Зародження історичної української соціальної системи, наявність у ній ознак міжнародного впливу, поєднання історичного і сучасного.

Соціальна боротьба у Київській Русі та Галицько-Волинській державі. Соціальна стратифікація в Київській Русі та Галицько-Волинській державі.

Боротьба українства з соціальним та національним гнобленням у часи входження до Литовсько-Польської держави. Визначальні тенденції суспільно-політичного життя українців доби Литовсько-Польської держави (козацтво).

Боротьба з соціальним та національним гнобленням на Україні у другій половині XVII - XVIII ст. Гетьманщина. Соціальні процеси на Правобережжі. Гайдамаччина та опришки. Знищення російським самодержавством української державності наприкінці XVIII ст.

Колоніальне гноблення українців в Автор-Угорській й Російській імперіях. Соціальна та національна боротьба на Україні у XIX - на початку XX ст. Українське національне відродження XIX ст.

Соціальна та національна боротьба у часи національно-демократичної революції (1917-1920 рр.) та у роки входження України до СРСР (1920-1991 рр.).

Тема 8. Історичні студії економічного розвитку України

Предмет і завдання економічної історії України.

Економічний розвиток українських земель в епоху середньовіччя (V – XV ст.). Роль землеробства і ремесел у становленні соціально-економічної системи українських земель.

Господарство України козацької доби (XVI - XVIII ст.). Українські міста та Магдебурзьке право. Початок мануфактурного періоду в Україні. Форми й напрямки торгівельних зв'язків.

Економічний розвиток українських земель у XIX - на поч. XX ст. Земельна реформа 1861 р. в Російській імперії, її наслідки для України. Промисловий переворот в Україні.

Економічна політика українських революційних урядів (1917-1919 рр.): доба Української Центральної Ради, гетьманату П. Скоропадського, Директорії УНР.

Економіка радянської України: неп, насильницька колективізація, індустріалізація. Голодомор 1932-1933 рр. Причини голоду 1946-1947 рр. Економічні реформи М. Хрущова. Економічні реформи О. Косигіна. Економічні трансформації в період «перебудови» М. Горбачова.

Основні проблеми економічного розвитку незалежної України.

Тема 9. Геополітичне становище України: історія та сучасність

Наукова дисципліна геополітика.

Унікальність геополітичного положення України. Традиційні українські державності в геополітичному вимірі. Українське козацтво як геополітичний чинник XVI - XVIII ст.

Історія української геополітичної думки. Основні геополітичні вектори в суспільно-політичній думці початку XX ст.

Геополітичне становище сучасної України та його особливості. Завдання зовнішньої політики України. Україна в геополітичних дослідженнях західних та російських політологів. Геополітичне місце України очима українських дослідників.

Геополітичні пріоритети Української держави на сучасному етапі. Сутність європейської та євроатлантичної інтеграції України. Україна в міжнародних організаціях. Українсько-російські відносини.

3. Рекомендована література

1. Бойко О. Історія України/ О. Бойко. – К.: «Академвидав», 2002. – 688 с.
2. Гнатюк О. Прощання з імперією. Українські дискусії про ідентичність/ О. Гнатюк. – К.: «Академвидав», 2005. – 240 с.
3. Горелов М., Моця О. Цивілізаційна історія України/ М. Горелов, О. Моця. – К.: Критика, 2005. – 489 с.
4. Історія України. Курс лекцій / під ред. М.В. Яцюка. – Харків: ХНАМГ, 2009. – 270 с.
5. Історія України: Словник-довідник/ під ред. М.В. Яцюка. – Харків: ХНАМГ, 2010. – 247 с.
6. Литвин В. Історія України. Навчально-методичний посібник для семінарських занять/ В. Литвин. – К.: Знання, 2006. – 211 с.
7. Лозко Г. Українське народознавство/ Г. Лозко. – К.: «Артек», 2006. – 360 с.
8. Політична історія України / під ред. проф. В.І. Танцюри. – К.: «Академвидав», 2002. – 488 с.

9. Світлична В. Історія України/ В. Світлична. – К.: Аграрна освіта, 2005. – 450 с.

10. Семененко В.І. Історія України/ В.І. Семененко. – Харків: Вид-во ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2007. – 740 с.

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Формою підсумкового контролю успішності навчання з «Історії України» є письмовий іспит.

Підсумковий контроль виконують з метою оцінювання результатів навчання студентів. Загальна оцінка кожного змістового Модулю складається з поточних балів і з балів виконання модульної екзаменаційної роботи.

5. Засоби діагностики успішності навчання

- 1) комплекти тестових завдань для поточного контролю;
- 2) завдання для модульних контрольних робіт;
- 3) питання для самостійної роботи;
- 4) питання та завдання ККР.

В організації навчального процесу застосовується поточний контроль. Поточний контроль здійснюють під час практичних занять. Він має на меті перевірку рівня підготовленості студентів з певних розділів (тем) навчальної програми і виконання конкретних завдань. Поточний контроль (тестування, усне опитування, доповіді) проводиться та оцінюється за питаннями, які винесені як на практичне (семінарське) заняття, так і на самостійну роботу.

Порядок поточного оцінювання знань студентів денної форми навчання

Поточне оцінювання здійснюється під час практичних (семінарських) занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Об'єктами поточного контролю є:

- 1) активність і результативність роботи студента протягом семестру над вивченням програмного матеріалу дисципліни; відвідування лекцій;
- 2) виконання поточного контролю.

Оцінку «відмінно» ставлять за умови відповідності виконаного завдання студентом або його усної відповіді за усіма зазначеними критеріями. Відсутність тієї чи іншої складової знижує оцінку.

Контроль систематичного виконання самостійної роботи

Оцінювання проводять за такими критеріями:

- 1) розуміння, ступінь засвоєння теорії і методології проблем, що розглядаються;
- 2) ступінь засвоєння матеріалу дисципліни;
- 3) ознайомлення з рекомендованою літературою з питань, що розглядаються;

4) уміння поєднувати теорію з практикою при розгляді виробничих ситуацій, вирішенні завдань, винесених для самостійного опрацювання.

5) логіка, структура, стиль викладання матеріалу в індивідуальній творчій роботі, вміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації і робити висновки.

Контроль за виконанням поставлених задач здійснюється протягом усього семестру. За успішне та систематичне виконання поставлених завдань протягом двох змістових модулів студент отримує оцінку «відмінно» або по 20% за поточний контроль, якщо студент виконує поставлені завдання.

Робота студента в аудиторії оцінюється за такими критеріями:

- 1) самостійність виконання;
- 2) логічність і послідовність викладання матеріалу;
- 3) повнота розкриття теми;
- 4) використання й аналіз додаткових літературних джерел;

Проведення поточного контролю

Поточний контроль (тестування) здійснюється та оцінюється за питаннями, які винесено як на практичне (семінарське) заняття, так і на самостійну роботу. Поточний контроль проводять у письмовій формі після того, як розглянуто увесь теоретичний матеріал і виконані самостійні завдання в межах кожної теми змістового модуля. За кожним змістовим модулем проводиться поточне тестування на практичному занятті (табл. 2.9) і кожному студенту виставляється відповідна оцінка за отриманою кількістю балів.

Поточний модульний контроль рівня знань передбачає виявлення опанування студентом матеріалу лекційної і практичної (семінарської) форм роботи і вміння застосовувати набуті знання.

Після вивчення тем 1-5 (ЗМ 1.1) студенти виконують тестові завдання до першого змістового модуля. Відповідно, після вивчення тем 6-9 (ЗМ 1.2) – тестові завдання або контрольну роботу до другого змістового модуля. За результатами роботи на кожному практичному занятті студент отримує відповідну кількість балів.

У відповідності до програми навчальної дисципліни «Історія України» тестування проводять на останньому практичному занятті з кожного змістового модулю. Загальна тривалість тестів або контрольної роботи з модуля «Історія України» – 2,0 година (по 1 годині на опрацювання одного тесту (контрольної роботи) з одного змістового модуля). Тестове завдання містить запитання одиничного і множинного вибору різного рівня складності. Для оцінювання рівня відповідей студентів на тестові завдання (контрольної роботи) використовуються критерії оцінювання. Для кожного тестового завдання (контрольної роботи) розроблена шкала оцінювання, яка надається викладачем на розгляд студентів до проведення тестового контролю.

Тести для поточного модульного контролю обираються із загального переліку тестів за відповідними темами.

Контрольні роботи для поточного модульного контролю обираються із загального переліку питань за відповідними темами.

Навчальне видання

Програма нормативної навчальної дисципліни
«Історія України»

підготовки бакалавр

напряму 6.060103 «Гідротехніка (Водні ресурси)» та 6.060101 Будівництво
(спеціальності «Водопостачання та водовідведення»)

Розробник: **ЯЦЮК** Микола Володимирович

В авторській редакції

Комп'ютерне верстання: *Ю. Ю. Конюшенко*

План 2013, поз. 141 а

Підп. до друку 09.10.2013 р.

Друк на ризографі

Тираж 1 пр.

Формат 60x84/16

Ум. друк. арк. 0,5

Зам. № 9461

Видавець і виготовлювач:

Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова,
вул. Революції, 12, Харків, 61002

Електронна адреса: rectorat@kname.edu.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи:

ДК №4064 від 12.05.2011 р.